บทที่ 3
ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องความต้องการของผู้เดินทางที่มีต่อสถานที่แวะพักเอกชนตามเส้นทางสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในครั้งนี้ประกอบด้วย ข้อมูลความต้องการใช้บริการสถานที่แวะพักระหว่างทางเอกชน และรูปแบบสถานที่แวะพักระหว่างทางที่ต้องการของผู้เดินทางผ่านเส้นทางหลวงหมายเลข 107 ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยอาศัยทฤษฎีทางการตลาด คือ ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดบริการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ หรือ บริการ ราคา สถานที่ การส่งเสริมการตลาด บุคลากร ลักษณะทางกายภาพ และกระบวนการให้บริการ

ขอบเขตประชากร

กลุ่มประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้คือผู้เดินทางผ่านเส้นทางหลวงหมายเลข 107 ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งรวมถึงนักท่องเที่ยวและผู้ใช้เส้นทางระหว่างอำเภอและจังหวัดที่มีจุดประสงค์อื่น จากรายงานสถิติจำนวนประชากรที่เดินทางผ่านไปยังอำเภอฝางโดยใช้เส้นทางหลวง 107 มีผู้ใช้เส้นทางจำนวนประมาณ 1,539,000 คนต่อเดือน (กรมทางหลวง, 2550)

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลจากตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เดินทางผ่านเส้นทางหลวงหมายเลข 107 ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งรวมถึงนักท่องเที่ยวและผู้ใช้เส้นทางระหว่างอำเภอและจังหวัดที่มีจุดประสงค์อื่นๆจำนวน 1,539,000 คน (กรมทางหลวง, 2550) ซึ่ง Herbert Askin and Raymond R. Colton ได้แสดงตารางสำเร็จรูปเกี่ยวกับประชากรไดโคโตมัส เพื่อกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนตัวอย่างอย่างน้อย 322 ราย (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี,2540) ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 ราย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว และกลุ่มพนักงานขับรถ (ตัวแทนของบริษัทนำเที่ยว)และกลุ่มผู้ใช้เส้นทาง เก็บตัวอย่างกลุ่มละ 110 ราย โดยทำการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) จากสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวและผู้ใช้เส้นทางผ่านเส้นทางหลวงหมายเลข 107 ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ร้านอาหารและปั๊มน้ำมันระหว่างเส้นทางเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ฝาง สถานที่ท่องเที่ยวหลักในเส้นทางผ่านอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ระบุสถานที่ท่องเที่ยวคือ ดอยอ่างขาง อุทยานแห่งชาติแม่ฝาง และบ่อน้ำร้อนฝาง

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ซึ่งสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างของผู้เดินทางผ่านเส้นทางหลวงหมายเลข 107 ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 110 ตัวอย่าง และพนักงานขับรถ (ตัวแทนของบริษัทนำเที่ยว)และผู้ใช้เส้นทางระหว่างอำเภอและจังหวัดที่มีจุดประสงค์อื่นๆรวมจำนวน 220 ตัวอย่าง

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รวบรวมข้อมูลจากผลการศึกษา ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการค้นคว้าข้อมูลผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และยานพาหนะหลักที่ใช้ในการเดินทางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เส้นทางและความต้องการของผู้เดินทางที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของสถานที่แวะพักระหว่างทางเอกชนเส้นทางสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 107 (เส้นทางสายเชียงใหม่-ฝาง) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการใช้เส้นทาง ความถี่ในการจอดแวะพักรถ ช่วงเวลาที่ใช้เส้นทาง ความถี่ในการเดินทางโดยใช้เส้นทางหลวง สถานที่เลือกใช้เป็นจุดแวะพักรถ เหตุผลที่แวะพักรถ ประเภทเครื่องดื่มที่เลือกซื้อ และค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งที่แวะพักรถ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เดินทางที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของสถานที่แวะพักระหว่างทางเอกชน เส้นทางสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ส่วนประสมตลาดบริการประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมทางการตลาด บุคลากร กระบวนการให้บริการและสิ่งนำเสนอทางกายภาพ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนย่อย คือ ข้อมูลเกี่ยวกับความ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ต้องการของผู้เดินทางกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของสถานที่แวะพักระหว่างทางเอกชนเส้นทางสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เดินทางที่เป็นกลุ่มพนักงานขับรถและผู้ใช้เส้นทางที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของสถานที่แวะพักระหว่างทางเอกชน เส้นทางสู่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

ส่วนการวัดระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert's Scale) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2541: 167) วัดระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับความต้องการ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ซึ่งการวัดระดับความต้องการของส่วนประสมการตลาดใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ย โดยค่าเฉลี่ยที่ได้นำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สถานที่ใช้ในการดำเนินงานศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ เขต 1 ร้านอาหารและปั๊มน้ำมันระหว่างเส้นทางเชียงใหม่-ฝาง สถานที่ท่องเที่ยวหลักในเส้นทางผ่านอำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่ ระบุสถานที่ท่องเที่ยวคือ ดอยอ่างขาง อุทยานแห่งชาติแม่ฝาง บ่อน้ำร้อนฝาง

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนเดือนมีนาคม ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่ เดือนเมษายน ถึง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved